

Цирк

Михайль Семенко

Ніч сьогодні прозора й ніжна.
В кімнаті сиджу.
Оркестра з цирку.
Вигуки гарцівниці блакитносніжної.
Я перенесусь у цирк на хвилику.

Не чути більше дива грізного —
Тореадора — переможця крику.
Ах як люблю бездонність блиску різного
І цю просту солдатську грім-музику.

Я повний вигуків і захвату дослізного.
Як це весело —
гладити кобилячу пику.
Я паяц безреготний, натхнений дивовижно,
Я — директор цирку.

А ще літатимуть чотири біса —
Дві жінки з витворними обрисами тіла.
Я зачаровуюсь окресленістю ескіза.
В блисках блакитна сукня зашелестіла.